

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΣΑΠΗΣ

Ο Κωνσταντίνος Χασάπης γεννήθηκε στις 4/17 Σεπτεμβρίου 1914 στην Βέροια, αλλά μεγάλωσε στον Αστακό της Αιτωλοακαρνανίας, όπου τελείωσε το δημοτικό σχολείο με θυσίες της φτωχότατης οικογένειάς του. Τα έξοδα των περαιτέρω σπουδών του ανέλαβε ο σταθμάρχης του τρένου Εμμανουήλ Σαββόπουλος και έτσι συνέχισε τις σπουδές του στο Διδασκαλείο Ιωαννίνων, όπου σε ηλικία 17 ετών έδωσε και την πρώτη αστρονομική διάλεξή του ! Ενώ εργαζόταν ως δάσκαλος σε ένα μικρό χωριό του Αγρινίου, τα βράδια ανέβαινε μιας ώρας δρόμο στο βουνό για να κάνει καλές αστρονομικές παρατηρήσεις με το μικρό τηλεσκόπιό του. Τις παρατηρήσεις του, τις οποίες συνέχισε και όταν μετατέθηκε στην Παπαστράτειο Σχολή του Αγρινίου, έστελνε στο εξωτερικό. Η ποιότητά τους κίνησε το ενδιαφέρον του αστρονόμου Campbell, να μάθει ποιός ήταν αυτός ο εξαιρετικός παρατηρητής μεταβλητών αστέρων με τρεις φορές παγκόσμια πρωτιά. Έτσι το 1946 επιτυγχάνει μετάθεση στην Αθήνα με απόσπαση στον αστρονομικό σταθμό Πεντέλης, όπου έζησε έκτοτε όλη του τη ζωή. Εν τω μεταξύ, από το 1943 είχε εγγραφεί στο Τμήμα Μαθηματικών της Φυσικομαθηματικής Σχολής τού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ενδιαφερόταν για την εκλαΐκευση και την διάδοση της αστρονομίας στο ευρύ κοινό με ομιλίες στο ραδιόφωνο, διαλέξεις στο κοινό και άρθρα σε εγκυκλοπαιδικά λεξικά και τον τύπο. Δεξιότηχνης όχι μόνον του λόγου, αλλά και της πέννας, εκδίδει το πρώτο βιβλίο του, «Η ζωή επί του πλανήτη Αρεως» το 1935, και το 1957 την ογκώδη « Σύγχρονο εκλαϊκευμένη αστρονομία » (835 σελίδες). Ουσιαστικώς περίληψή της ήταν η νέα γυμνασιακή « Κοσμογραφία » (Δ. Κωτσάκη – Κ. Χασάπη). Όμως, τα μεγάλα έργα του είναι «Η ελληνική αστρονομία της Β΄ χιλιετηρίδος π.Χ. κατά τους Ορφικούς ύμνους» (διδακτορική διατριβή στη Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, 1967), «Ο Αστήρ της Βηθλεέμ» (1970), και ως συνέχεια του το ανέκδοτο έως σήμερα «Προσδιορισμός του χρόνου της Αναστάσεως του Ιησού Χριστού» (1971). Επειδή ο ίδιος είχε ήδη δώσει διαλέξεις επί της ημερομηνίας της Αναστάσεως, αμέσως μετά τον πρόωρο θάνατό του (10 Ιουλίου 1972) η μαθήτριά του Μάρω Παπαθανασίου δημοσίευσε εκτενή άρθρα-περιλήψεις του τελευταίου έργου του Δασκάλου της. Τα τελευταία χρόνια ήταν τακτικός συνεργάτης του Ιδρύματος Ευγενίδου, με τις μαγνητοφωνημένες και ζωντανές ομιλίες του στην αίθουσα του Πλανηταρίου, και με τις διαλέξεις του στο μεγάλο αμφιθέατρο του Ιδρύματος, το οποίο γέμιζε με κόσμο.